

Een verwoestende spoorlijn

Hij heeft ons verscheurd, Hij zal ons ook genezen. Hij heeft ons geslagen en zal onze wonden verbinden.

Hosea 6:1

Lang geleden, op een middag in de herfst, liep ik door een prachtig Schots dal; de Pass of Killiecrankie. Tot mijn grote ontzetting leek de charme van de omgeving op dat moment onherstelbaar verwoest te zijn door de aanleg van een spoorlijn. Een heleboel indrukwekkende oude bomen waren er al voor geveld. De ingenieurs waren rotsblokken aan het opblazen, er werden grote spleten gemaakt in de natuurlijke heide met haar varens; kale, naakte pijlers voor een viaduct stonden half overeind. Lange slierten klimop vonden geen houvast meer, ze waren losgerukt. Rechthoekige spoordijken werden gebouwd en bruggen waren in constructie die alle natuurlijke gratie van de omgeving bedierven. Overal waar je keek was vernieling. Alle glorie was verdwenen.

Een tijdje terug, ook weer in de herfst moest ik weer in de buurt zijn van deze, naar ik me herinnerde, ontheilige plek. Ik besloot er weer een bezoekje te brengen en werd aangenaam verrast. De oude schoonheid was weer hersteld. De ontsierende gaten waren opgevuld. De spoordijken waren alweer bekleed met allerlei struikgewas en de berken met hun witte stammetjes wuifden zwierig met hun groene lokken. De rotsen, die zo lelijk waren beschadigd werden door mossen bedekt, de grazige hellingen en heuvels die ontdaan waren geweest van al hun kleur waren weer begroeid met dotjes heide en bosjes varens. De bruggen zelf, die je van de ene kant van het dal naar de andere voerden, met hun pijlers die aanvankelijk een doorn in het oog waren geweest, waren nu begroeid met klimop. Alles bij elkaar was het een uniek en onverwacht schouwspel; een verrijzenis van de pracht van voorheen.

Verdriet kan tot het hart komen waardoor het leven van alle vreugde, aangenaamheid en vrede ontdaan wordt. Dan is er slechts een wrak over, net zoals in dat dal. Maar Gods vertroosting maakt alles nieuw. De engelen van renovatie en vertroosting hebben de opdracht een bekleding te weven voor de bezwaarde geest en schoonheid te brengen in plaats van as. Eens zullen er weer grazige weiden zijn. De dalen van het leven zullen weer zomerse tinten dragen en beken zullen er weer klateren en gouden zonnestrallen zullen er weer schijnen. Vertrouw op God! Hij zal, ofschoon soms langzaam, Zijn genezende hand uitstrekken, rust voortbrengen na de storm, hoop uit depressie en wanhoop. "Vertrouw toch op Hem, dan zal Hij het laten gebeuren."

J.R. Macduff

